

[Aagaard]

teministeren, gennemfører en slags status over de lovgivningsinitiativer, der er blevet gennemført.

Som også hr. Klaus Hækkerup var inde på, tillader tiden ikke mange uddybende kommentarer til de enkelte forslag, og jeg skal derfor blot koncentrere mig om et par enkelte områder.

Vedrørende forslaget om forenkling af dispensationsbestemmelserne ser vi det som noget meget væsentligt, at vi får styrket retssikkerheden ved, at det direkte i loven er beskrevet, hvilke betingelser man som borger skal opfylde, for at en dispensation skattemæssigt kan godkendes.

Vi ser også – i modsætning til hr. Klaus Hækkerup – forslaget om at gøre avancer ved salg af fast ejendom skattefri uanset ejerperiodens længde som særdeles vigtig. Det vil for borgerne betyde en løsning på en meget diskuteret og uforståelig lovgivning, som jeg ikke er enig med hr. Klaus Hækkerup i er accepteret. Jeg tror ikke på, at der vil opstå nogen som helst risiko for ublu avancer. Alene de omkostninger, der er i forbindelse med køb og salg af fast ejendom, og de salærer, der skal erlægges, vil forhindre enhver form for spekulation i boligejendomme.

Adgangen til at hæve indskud på etableringskonti og henlæggelse på investeringskonti i utide mod efterbeskatning, uden at det store administrationsapparat sættes i sving, er en klar forenkling. Langt de fleste, der i dag søger, har haft mulighed for at opnå dispensation.

Forenkling af lejeværdireglerne ser vi som et meget centralt led i forenklingsspakken, og vi ser her muligheden for at få afskaffet et helt utroligt bureaukrati. Vi finder da også forslagens intentioner om at ligestille ejerlejligheder, der er blevet frigjort, med andre ejerboliger helt rimelige.

Ophævelsen af dobbeltadministrationen i forbindelse med den skattemæssige behandling af de sociale fonde ser umiddelbart ret betydningsløs ud, men jeg føler mig overbevist om, at mange arbejdsgivere vil opleve det som en væsentlig forenkling.

Også retningslinjerne for fælles eftergivelsespraksis på hele Skatteministeriets område med skifteretternes sager om gældssanering vil opleves som værdifuldt af de borgere, som er kommet i den kedelige situation. Vi finder det vigtigt, at skattevæsenet samlet har mulighed for

at indgå i ordninger om de rekonstruktioner, som i øvrigt er tiltrådt af andre kreditorer, uden at skulle indtage særstandpunkter og dermed ofte forhindre, at en rekonstruktion kunne gennemføres.

Som sagt ser vi disse fire lovforslag som en god optakt til den omfattende forenkling, som venter os forude, og jeg håber som hr. Klaus Hækkerup, at vi kan gennemføre en hurtig behandling af disse forslag i udvalget og få dem vedtaget i god tid, således at der er tilstrækkeligt med tid til at forberede det inden 1. januar 1990.

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Der er grund til at notere herfra, at hr. Aagaard sagde noget korrekt, nemlig at når man har alle de mange vanskeligheder med folk og deres skatteforhold, så hænger det i vidt omfang sammen med, at Folketinget ændrer og ændrer og ændrer og ændrer. Men dertil må man jo sige, at hr. Aagaards parti nok har stemt for alle ændringerne, så der var også en selverkendelse i det. Men det ville være dejligt, hvis vi kommer frem til det, som hr. Aagaard og lovforslagernes bemærkninger siger er enkelt og forståeligt.

Men enkelt og forståeligt i skattesager, det er i meget vidt omfang, at det er, som det var sidste år, fordi den måde, man sidder og arbejder på, er, at man både hos borgerne og inde i skattevæsenet har det, som man angav sidste år, som kladde. Derfor betyder selve det, at man ændrer, at man skaber kompleksitet og uforståelighed.

De lovforslag, som hr. Aagaard stod her og anpriste – han tog jo alle de seks forslag, vi har, med her, indeholder vel, hvis man talte det op, et sted mellem 250 og 350 ændringer i det tilvante system. Det er jo faktisk det, det går ud på. Det er den samme bessermachen-linje, som prægede hr. Isi Foighel, da han var skatteminister, hr. Anders Andersen, og hvem der ellers har været skatteministre. Det er præcis det samme; man synes, at nu kan man hektisk lave det bedre, anderledes. Det vil sige, at oven i det efterslæb, vi har med skattereformen, som jo overhovedet ikke er trængt ud endnu – tænk bare på sådan noget som virksomhedsskatteområdet, hvor man hverken hos skatteyderne eller i skattevæsenet overhovedet har opdaget,